

Kız ve Midilli Geçit Töreni



Jane MEADOW

Kız ve Midilli Geçit Töreni

Jane MEADOW



Willow Creek'in sıcak kasabasında herkes büyük bahar geit treni iin hazırlanıyordu. Sıcak aık kahverengi tenli ve gevşek bir at kuyruęu yapılmıř dalgalı koyu kahverengi salı kk bir kız olan Sophie neredeyse sabırsızlanıyordu. Kırmızı-beyaz izgili bir tiřrtn zerine en sevdięi mavi kot tulumunu giymiřti ve sarı yaęmur izmeleri kaldırımında mutlu bir ritim tutuyordu. Bugn bir midillinin geit trenine hazırlanmasına yardım edecekti!



Midillinin adı Daisy'ydi. Küçük ve yuvarlak, Sophie'nin omzu kadar yüksekliğinde genç bir midilliydi. Tüyleri yumuşak krem rengiydi ve altın sarısı yelesiyle kuyruğu güneşte parlıyordu. Tam alnında beyaz, yıldız şeklinde bir leke vardı ve kocaman koyu kahverengi gözlerinin upuzun kirpikleri vardı. Daisy, yürürken hafifçe çınlayan küçük pirinç bir çingırağı olan yumuşak yeşil, basit örgü bir yular takıyordu.



Sophie hayvanları her zaman sevmiřti. İi midilli ödülleriyle—çıtır elma dilimleri ve tatlı yulaf kurabiyeleriyle—dolı küçük bir bez antası taşıyordu. Belediye binasının arkasındaki çimenli padokta Daisy'yle karşılařtıėında kalbi bir anlıėına takla attı. "Merhaba, Daisy," diye fısıldadı ve bir ödöl uzattı. Daisy'nin kadife gibi burnu, elma dilimini nazıke alırken Sophie'nin avucunu gıdıkladı. Sophie dişleri aralık gülümsemesiyle gülümsedi. Arkadař olacaktı.



Geçit törenine sadece iki gün kalmıştı ve bütün kasaba kaynıyordu. İnsanlar sokak boyunca parlak afişler asıyor, rengârenk ışıklar diziyordu. Köşede yüksek sesli bir bando çalışıyordu; trompetler ve davullar camları titretiyordu. Sophie ve Daisy meydanın kenarında durup telaşlı hazırlıkları izliyorlardı. Daisy'nin kulakları ileri geri seğiriyordu ve Sophie'ye doğru küçük bir adım attı.



"Endişelenme, Daisy," dedi Sophie, midillinin altın sarısı yelesini okşayarak. "Seni geçit törenine hazırlayacağız." Ama bir davul yüksek sesle vurunca Daisy irkildi ve yumuşak, endişeli bir kişneme çıkardı. Kocaman koyu gözleri kocaman açıldı. Sophie bunu hemen fark etti. Daisy'ye nazıkçe sarıldı ve fısıldadı: "Sorun yok. Ben buradayım." Daisy'nin yularındaki küçük pirinç çingirak sessiz, titrek bir cınlama çıkardı.



O öğleden sonra Sophie, Daisy'nin yularını kurdeleler ve çiçeklerle süslemeye yardım etti. Midillinin krem rengi tüylerini parlayana kadar fırçaladı ve küçük pirinç çingırağı parlattı. "Geçit törenindeki en güzel midilli sen olacaksın," dedi Sophie. Ama Daisy mutlu görünmüyordu. Kısa, sağlam bacaklarını kaydırıyor ve gürültülü sokağa bakıp duruyordu. Yakınlarda parlak bir balon patlayınca Daisy sıçradı ve geri çekildi. Sophie kaşlarını çattı. Bir sorun vardı.



Ertesi gün Sophie, Daisy'yi geit treni gzerghı boyunca yrtmeye alıřtı. Ama yksek mzık grlyor ve parlak sslemeler rzgrda ırpınıyordu. Daisy ayaklarını yere saėlam bastı ve hareket etmeyi reddetti. Btn vcudu titriyordu. "Hadi kızım," diye yreklendirdi Sophie, ama Daisy sadece homurdandı ve geri ekildi. Sophie'nin yuvarlak yanakları endiřeyle kızardı. Arkadařını zorlamak istemiyordu. Bařka bir yol olmalıydı.



Sophie, Daisy'yle çimenli bir tepede oturdu ve uzun uzun düşündü. Midillinin kocaman koyu gözlerini izledi ve gürültü azalınca gözlerinin nasıl yumuşadığını gördü. "Yüksek müziği sevmiyorsun, değil mi?" diye sordu Sophie yumuşak bir sesle. Daisy omzuna burnunu dayadı. Sophie'nin ela gözleri parladı. Bir fikri vardı! "Sadece senin için sessiz bir yol yapsak nasıl olur?" dedi. "Geçit töreninden geçen sakın bir yol."



Sophie, geit t reni d zenleyicisi olan Mrs. Green adlı nazik kadına kořtu. "Daisy iin sessiz bir g zerg h olabilir mi?" diye sordu Sophie. "G r lt den korkuyor." Mrs. Green g l msedi. "Ne kadar d ř nceli bir fikir!" dedi. "Yan sokakta m zięi kısık tutabiliriz ve orada parlak balon olmaz." Sophie ellerini ırpıttı. Daisy'ye s ylemek iin sabırsızlanıyordu. Midilli sonunda huzurlu bir geit t reni yařayacaktı.



Sophie yardım etmeleri için arkadaşlarını topladı. Yan sokağı temizlediler ve çitin boyunca yumuşak yeşil yapraklar ve papatyalar astılar. "Daisy için sessiz bölge," diye açıkladı Sophie. "Yüksek davullar yok, patlayan balonlar yok." Arkadaşları başlarını salladı ve işe koyuldu. Hatta "Sakin Geçit Töreni Güzergâhı" yazan küçük bir tabela bile yaptılar. Daisy padoktan izliyordu, kulakları ileriye dikilmişti. Meraklı ve biraz daha sakin görünüyordu.



Geçit töreni günü Sophie, Daisy'yi sessiz yan sokağa götürdü. Midillinin yumuşak yeşil yuları ve pirinç çingırağı hafifçe çınladı. Yüksek müzik uzakta çalıyordu ve parlak süslemeler görünmüyordu. Daisy derin bir nefes aldı. Sakin ve kararlı bir şekilde ileri adım attı. Sophie yanında yürüdü, yular ipini gevşek tuttu. "Harika gidiyorsun, Daisy," diye fısıldadı. Midillinin yıldız şeklindeki lekesi parlıyor gibiydi.



Yürürlerken insanlar bu huzurlu geçit törenini fark etti. Çocuklar gülümsedi ve sessizce el salladı. "Şu güzel midilliye bak!" diye fısıldadı küçük bir çocuk. Daisy başını yüksek tuttu ve altın sarısı yelesi esintide dalgalandı. Sophie gurur duydu. Arkadaşını dinlemiş ve geçit törenini onun için güvenli hale getirmişti. Daisy'nin kocaman koyu gözleri rahat ve mutluydu. Küçük çingirak yumuşak bir melodi çınlattı.



Güzergâhın sonunda Daisy durdu ve Sophie'nin yanağına burnunu dayadı. Sophie güldü ve ona bir yulaf kurabiyesi verdi. "Başardın!" dedi. Geçit töreni düzenleyicisi Mrs. Green yanlarına geldi. "Sophie, sessiz yolun geçit töreninin en güzel parçasıydı," dedi. "Herkes Daisy'yi bu kadar sakın ve mutlu görmeyi çok sevdi. Bize hepimize iyiliğin gösterişli gösterilerden daha önemli olduğunu gösterdin." Sophie'nin dişleri aralık gülümsemesi iyice genişledi.



O akşam Sophie, Daisy'yle padokta oturdu. Güneş battı ve gökyüzü pembe ile altın rengine döndü. Daisy kadife gibi burnunu Sophie'nin omzuna dayadı. "İyi bir takımız," dedi Sophie. Daisy'nin pırnç çingırağı minik bir çınlama çıkardı, sanki onaylıyordu. Sophie hayvan dostlarını her zaman her şeyin önüne koyacağını biliyordu. İyilik her kutlamayı daha güzel yapıyordu—ve en iyi dostlukları da yaratıyordu.



O günden sonra Daisy ve Sophie en iyi arkadaş oldular. Her sabah birlikte yürüdüler ve Daisy bir daha gürültülü bir geçit töreninde yürümek zorunda kalmadı. Bazen Sophie, Daisy'nin yeşil yularına bir papatya takardı ve midilli onun saçlarına burnunu dayardı. Willow Creek kasabası sessiz bir kızıdan ve sakin bir midilliden bir ders öğrendi: hayvanlara özen göstermek en önemli geçit törenidir.



Ve Sophie ne zaman yüksek bir davul duysa ya da parlak balonlar görse, Daisy'nin kocaman koyu gözlerini hatırlayıp gülümserdi. Bir arkadaşı—ister insan ister midilli olsun—dinlemenin birinin yapabileceği en nazık şey olduğunu biliyordu. Daisy'nin yularındaki küçük pirinç çingirak hâlâ yumuşak ve tatlı bir sesle çınlıyor, herkese sessiz ve sakin bir yolun bütün dünyayı daha mutlu edebileceğini hatırlatıyordu.